

N:o 74.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 Juni 1883.
— — — — Andra Kammaren den 12 — —

Riksdagens Skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition (N:o 13) med förslag till ändringar i Förordningen om kyrkostämman, samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862, äfvensom i Förordningen om kyrkostämman, samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 November 1863.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 34.)

Till Konungen.

I proposition af den 19 sistlidne Januari (N:o 13) har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att till efterrättelse från och med år 1884 antaga särskilda förslag till ändrad lydelse af

dels § 35 i Förordningen om kyrkostämman, samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862;

dels ock § 5 mom. 1 och 2 samt § 37 mom. 1 i Förordningen om kyrkostämman, samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 November 1863.

Beträffande Eders Kongl. Maj:ts förslag till ändring i Förordningen om kyrkostämma, samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862 har Riksdagen icke funnit anledning till annan erinran, än att, då enligt § 57 i Regeringsformen kommunallagar stiftas af Konungen och Riksdagen gemensamt, den nu ifrågasatta ändringen bör beslutas i form af förordning med rubrik och inledning, om hvilken förordnings ordalydelse fullständig samstämmighet mellan Konungen och Riksdagen måste åvägbringas; hvarjemte, då Eders Kongl. Maj:ts förslag i denna del endast afser närmare förtydligande af gällande lagbud, någon bestämmelse af tid, inom hvilken de förtydligade stadgandena skola träda i kraft, icke torde erfordras.

Af nu anförda skäl har Riksdagen ej kunnat i oförändradt skick bifalla denna del af Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition, men deremot för sin del beslutit följande

Förordning angående ändrad lydelse af § 35 i förordningen om kyrkostämma, samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862.

Häri genom förordnas, att § 35 i förordningen om kyrkostämma, samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862 skall erhålla följande ändrade lydelse:

De afgifter, om hvilka kyrkostämma beslutar, skola, utom i de fall för hvilka annorlunda är i lag eller författning stadgadt, utgå efter den för rösträtt i kyrkostämma bestämda grund; och må förty personliga eller matlagsavgifter icke, utöfver hvad lag uttryckligen medgifver, af kyrkostämma beslutas.

I fråga om afgifter och personliga tjänstbarheter, hvilka enligt gällande författningar åligga medlemmar af en kyrkoförsamling, oaktadt de i kyrkostämma icke ega rösträtt, gör denna förordning icke ändring.

Hvad derefter beträffar de föreslagna ändringarna i förordningen om kyrkostämma, samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm, så äro dessa af två skiljaktiga slag, nemligen dels sådana, som sammanhånga med och betingas af de af Eders Kongl. Maj:t i propositionen N:o 11 föreslagna ändringarna i förordningarna om kommunalstyrelse, dels ock sådana, som endast afse förändrade stadganden rörande personliga eller matlagsavgifter.

De förra torde för bifall förutsätta godkännande i hufvudsak af hvad Eders Kongl. Maj:t i proposition N:o 11 föreslagit rörande ändringar

i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm. Då emellertid nämnda proposition icke blifvit af Riksdagen antagen, torde Eders Kongl. Maj:ts förevarande förslag i dessa delar hafva förfallit.

De föreslagna ändringarna rörande personliga eller matlagsafgifter åter äro af beskaffenhet att kunna utan någon förutsättning antagas; men då jemväl vid denna del af Eders Kongl. Maj:ts förslag gäller hvad här ofvan blifvit yttradt angående rätta formen för ändringar i kommunallagarna samt angående tiden för de föreslagna stadgandenas trädande i kraft, har Riksdagen icke heller i denna del kunnat bifalla Eders Kongl. Maj:ts förevarande förslag i oförändradt skick, men har Riksdagen för sin del beslutit följande

Förordning angående ändrad lydelse af § 37 mom. 1 i förordningen om kyrkostämma, samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 November 1863.

Häri genom förordnas, att § 37 mom. 1 i förordningen om kyrkostämma, samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 November 1863 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Alla, som inom församlingen äro mantalsskrifne eller ändock derstädes för fast egendom eller inkomst af arbete eller kapital till allmän bevilning uppförde, skola, i mån af hvarderas särskilda bevilning efter Art. II i Bevilningsförordningen, i de afgifter, om hvilka kyrkostämma besluter, deltaga, utom i de fall, för hvilka annorlunda är i lag eller författning stadgadt; och må förty personliga eller matlagsafgifter icke, utöfver hvad lag uttryckligen medgifver, af kyrkostämma beslutas. Är nu redan beslut fattadt om annan grund för afgifts utgående, må ett sådant beslut ej anses genom denna förordning upphäfdt, derest det ej afser annan personlig afgift än särskildt medgifven är.

Enahanda skyldighet att deltaga i ofvan nämnda afgifter åligger bolag.

Sina sålunda fattade beslut får Riksdagen härmed för Eders Kongl. Maj:t anmäla.

Med undersåtlig vörndnad,

O. S. V.

Stockholm den 12 Juni 1883.